

РЕШЕНИЕ

№ 2287

гр. София, 06.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 25.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5402** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от КСО и е образувано по жалба на Р. А. К. - Т., срещу Решение № 1040-21-496/07.05.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата ѝ и потвърдено Разпореждане № 212-00-3790-8 от 17.03.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, С посоченото разпореждане е определен нов период на паричното обезщетение за безработица (ПОБ) – от 14.04.2020г. до 15.02.2021г. Искане за отмяната на решението и потвърденото с него разпореждане. В съдебно заседание жалбоподателката се явява лично. Поддържа жалбата си, представя писмени доказателства, прави искане за допускане до разпит на свидетел, уважено от съда. В позиция по същество моли за отмяна на оспорения акт, като ѝ бъде възстановен периода на отпуснатото обезщетение за безработица с два месеца – от 14.04.2020г. до 15.04.2021г.

Ответникът - Директорът на Териториално поделение на НОИ – С. – град, чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Б., изразява становище за неоснователност на жалбата. Твърди, че оспореният акт е издаден от материално и териториално компетентен орган, за което представя доказателства, след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В позиция по същество, обоснована в представени писмени бележки, поддържа, че наличието на проверка на осигурителя по повод данни, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или за прекратяване на изплащането на обезщетението за безработица, има за резултат издаването на разпореждането, потвърдено с оспореното решение на

директора на ТП на НОИ С. – град. Претендира юрисконсултско възнаграждение
Съдът, след като се съобрази с изложените в жалбата основания, доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено следното:

Със заявление № 107-02-0921/23.04.2020г. (л.67-68) чрез Директора на Дирекция „Бюро по труда“ до ТП на НОИ С. град, жалбоподателката Р. А. К. - Т. е поискала отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО. Към него е приложила Заповед № 6/13.04.2020г., издадена от [фирма] за прекратяване на трудовото правоотношение, считано от 14.04.2020г. на основание чл.71 ал.1 от Кодекса на труда. С Разпореждане № 2012-00-3790-1/26.05.2020г. исканото обезщетение за безработица е отпуснато, за периода от 14.04.2020г. до 13.12.2020г. в размер на 18,35 лв. дневно.(л.62). Поради започване на трудова дейност, с Разпореждане № 2012-00-3790-2/09.06.2020г., е прекратено изплащането на отпуснатото обезщетение за безработица, считано от 26.05.2020г. (л.60). Поради наличието на непрекъсната регистрация в Бюрото по труда, с Разпореждане № 2012-00-3790-3/23.07.2020г. изплащането на обезщетението за безработица е възстановено, за периода от 26.05.2020г. до 13.12.2022г., в размер на 18,35 лв. дневно.

С Разпореждане № 2012-00-3790-4/23.07.2020г., считано от 15.07.2020г. е прекратено изплащането на обезщетението за безработица (л.57), поради започването на трудова дейност от жалбоподателката. С Разпореждане № 2012-00-3790-5/07.01.2021 г. е възстановено изплащането на обезщетение за безработица, за периода от 18.11.2020г. до 15.04.2021 г. в размер на 18,35 лв. дневно.

При извършен последващ контрол на изплатените парични обезщетения и помощи от ДОО чрез подадени данни по чл.5 ал.4 т.1 от КСО и удостоверения за ползване на осигурителни права от осигурителя [фирма], ЕИК[ЕИК], са установени факти и обстоятелства, водещи до основателни съмнения за злоупотреби с фондовете на ДОО. Издадена е Заповед за извършване на проверка на разходите по ДОО № ЗР-5-21-00824628/14.10.2020Г. на осигурителя [фирма].

С поредица от писма (л.27-31) от органите на ДОО е потърсено съдействие от НАП и от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, за предприемане на действия по компетентност, като е изискано становище дали посоченото дружество - [фирма] е извършвало стопанска дейност, имало ли е необходимост от наемане на лица по трудови правоотношения и извършвали ли са тези лица трудова дейност, за която да подлежат на осигуряване по реда на КСО.

От посочения осигурител [фирма] за жалбоподателката, видно от удостоверение за деклариращи данни (л.93) от 15.04.2021г. за м.07.2019г. са подадени данни за отработени 12 дни, за м.08.2019г. – за отработени 22 дни и за м.09.2019г. – за отработени 11 дни. От представения от жалбоподателката Трудов договор № 28/16.07.2019г. (л.95) се установява, че на 16.07.2019г. между нея и посочения осигурител е сключен трудов договор, на основание чл.67 ал.1 т.1 от КТ, с който тя е приела да работи като продавач-консултант, с договорени място на работа – в магазин, без конкретен бив, наименование и адрес, трудово възнаграждение, отпуски и т.н. За сключения трудов договор е подадено уведомление по чл.62 ал.5 от КТ на 16.07.2019г.

Доколкото подадената от [фирма] информация по реда на чл.5 ал.4 от КСО попада в 18-месечния период по чл.54а от КСО, от значение за преценка на правото на парично обезщетение за безработица на жалбоподателката и в 24 месечния период

по чл.54б ал.1 от КСО, който период е от значение за определяне на размера на паричното обезщетение за безработица, с Разпореждане № 2012-00-3790-6/22.01.2021 г., на основание чл.54г ал.4 от КСО, е спряно производството по изплащането на обезщетението за безработица, до извършване на проверка от компетентен орган в осигурителя [фирма].

На 11.03.2021г. Р. А. К. – Т. подаде жалба в ТП на НОИ С. – град във вр. с продължителността на проверката на осигурителя. С оглед постъпилата жалба е извършена нова преценка на правото на парично обезщетение за безработица, като на основание чл.55 от АПК, с Разпореждане № 2012-00-3790-7/17.03.2021 г., е възобновено производството, за извършване на нова преценка на правото на парично обезщетение за безработица, без да бъдат взети предвид подаваните от проверявания осигурител данни по реда на чл.5 ал.4 от КСО за периода от 16.07.2019г. до 17.09.2019г.

Последвало издаването на Разпореждане № 2012-00-3790-8/17.03.2021 г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, с което на жалбоподателката е определен нов период на парично обезщетение за безработица – от 14.04.2020г. до 15.02.2021г.. Изложените в разпореждането мотиви са свързани с продължаващата проверка на разходите на ДОО в осигурителя [фирма], извършвана от органите на НОИ и НАП, като при определяне на периода не са взети предвид подадените от проверявания осигурител данни за периода 16.07.2019г. – 17.09.2019г. вкл.

От съдържанието на писмо № 1029-21-2983-235/23.03.2021г. на ТП на НОИ С. – град до ТД на НАП С. – град (л.27) се установява, че [фирма], по данни на НАП нямат подадени ГДД по чл.92 от ЗКПО, нямат декларирани банкови сметки и фискални устройства. От представените в НОИ ГДД по чл.92 от ЗКПО и ГФО от този осигурител се установява, че същият декларира разходи, без приходи и без налични активи за обезпечаване на разходите. Същите данни са видни и от публично достъпната финансова информация за дружеството в Търговския регистър. Представените в ТП на НОИ ГДД и ГФО, с посоченото писмо, са предоставени на НАП за действия по чл.110 ал.1 и ал.3 от ДОПК

На 19.04.2021г. жалбоподателката подаде жалба срещу Разпореждане № 2012-00-3790-8/17.03.2021 г., с искане за отмяната му. Последвало произнасянето на директора на ТП на НОИ С. – град с оспореното в настоящето производство решение № 1040-21-496/07.05.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата ѝ и потвърдено Разпореждане № 212-00-3790-8 от 17.03.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град.

Решението е връчено на жалбоподателката на 17.05.2021г. Жалбата срещу него е подадена чрез административния орган на 28.05.2021г.

В хода на съдебното производство е приета и приложена административната перписка по издаване на оспорения акт, ведно с всички доказателства, съдържащи се в нея. Допълнително от ответника са представени и са приети от съда писмени доказателства относно компетентността на органа, издал потвърденото разпореждане. От жалбоподателката са представени доказателства за възникването и прекратяването на трудовото правоотношение с [фирма], вписванията в трудовата ѝ книжка за трудовия и осигурителен стаж при този осигурител. Разпитана в качеството на свидетел е М. С. Т., която установява, че през лятото на 2019г. е посещавала

жалбоподателката в местоработата ѝ – магазин за обувки на [улица] [населено място], в който Р. А. К. – Т. работила като продавач-консултант. Свидетелката е пазарувала в магазина, като не ѝ е известно кой е бил работодател на жалбоподателката.

При така установените обстоятелства, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата срещу решението на директора на ТП на НОИ С. – град е подадена от надлежна страна, в срок и при наличието на правен интерес от оспорване на решението, поради което същата е процесуално допустима. Правния интерес на жалбоподателката е наличен и независимо от издаденото Разпореждане № 2012-00-3790-9/17.03.2021 г. (л.18), тъй като със същото се изменя Разпореждане № 2012-00-3790-8/17.03.2021 г., но в посока намаляване на размера на дневното обезщетение за безработица, доколкото то се определя в размер на 18,34 лв. дневно, считано от 14.04.2020г. (при предходен размер от 18,35 лв. дневно).

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл. 117 ал. 3 от КСО – директора на ТП на НОИ –С. град

Потвърденото разпореждане също е издадено от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл.54ж ал.1 от КСО „Паричните обезщетения за безработица се отпускат, изменят, отказват, спират,прекратяват, възобновяват и възстановяват с разпореждане на длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на НОИ. В конкретния случай, разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица – Р. Г., определена да изпълнява функциите на административен орган по чл.54ж ал.1 и ал.3 от КСО със Заповед № 1015-21-24/26.01.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. град (л.98).

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговаря на изискванията на чл. 117, ал. 5 от КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, посочени са фактически и правни основания за издаването им. Същите са издадени при спазване на законоустановената форма. При издаването им не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Относно спазване на материалноправните разпоредби и целта на закона:

Разпоредбата на чл.54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл.5 ал.4 т.1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерски съвет. Данните по чл.5 ал.4 т.1 от КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите, а съгласно чл.7 ал.1 от КСО осигурителните вноски за ДОО за лицата по чл.4 ал.1, се внасят от осигурителите до 25-то число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.

В конкретния случай, при неприключена проверка на разходите по ДОО на осигурителя [фирма], при събрани данни за наличието на разходи, без декларирани

приходи от този осигурител, при липсата на деклариран банкови сметки и фискални устройства от осигурителя, обосновано е възникнало съмнението, че дружеството не е извършвало търговска дейност, като от същото няма и подадени годишни данъчни декларации по ЗКПО.

Жалбоподателката ангажира в съдебното производство писмени доказателства за трудова дейност в [фирма], но наличието на трудова книжка, трудов договор, заповед за прекратяване на трудово правоотношение и уведомление по чл.62 ал.5 от КТ, не са достатъчни да обосноват извод за реално положен труд. Реално полагане на труд при посочения осигурител не се установява и от показанията на св.Т., доколкото тази свидетелка установява работа на жалбоподателката като продавач-консултант в магазин за обувки на [улица] [населено място] през лятото на 2019г., а в представения трудов договор не е посочено мястото на работа (адреса на магазина), нито вида на магазина, поради което свидетелските показания не могат да се свържат с писмените доказателства и като отнасящи се към удостовереното в тях. На свидетелката не е известен и работодателя на жалбоподателката, поради което показанията ѝ, макар и да няма основание да бъдат оценени като недостоверни, не допринасят за установяване на факта на полаган труд от жалбоподателката при осигурителя [фирма].

По делото липсват доказателства за изплатено трудово възнаграждение за посочения период и от този осигурител, начина на изплащането му и ведомости за изплатени работни заплати.

Предвид това, извода на административния орган, че са налице основателни съмнения за злоупотреба с фондове на ДОО, които налагат извършване на проверка на [фирма] от компетентен орган, която към момента на издаване на акта не е приключила, са обосновани и правилни. Именно въз основа на посочените факти и обстоятелства, при определяне на периода на отпуснатото парично обезщетение за безработица с Разпореждане № 2012-00-3790-8/17.03.2021 г. не са взети предвид осигурителния стаж и осигурителния доход от осигурителя [фирма].

В зависимост от резултата при приключване на проверката на този осигурител и при отпадане на съмненията за злоупотреби с фондовете на ДОО, няма пречка административния орган да се произнесе с разпореждане, с което да вземе предвид осигурителния стаж и доход на жалбоподателката при [фирма].

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че оспореното Решение № 1040-21-496/07.05.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила в съответствие с материалния закон и с неговата цел.

Съгласно разпоредбата на чл.143 от АПК, при този изход на спора, разноси се дължат на ответника за юрисконсултско възнаграждение, които са поискани от процесуалния му представител. При прилагането на чл. 78, ал.8 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 25 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя като съответстващо на фактическата и правната сложност на делото възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100 лева .

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III-то отделение - 66 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. А. К. - Т., срещу Решение № 1040-21-496/07.05.2021г на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата и потвърдено Разпореждане № 212-00-3790-8 от 17.03.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град.

ОСЪЖДА Р. А. К. - Т., ЕГН [ЕГН], да заплати на Националния осигурителен институт сумата от 100 /сто/ лева разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението, като постановено по жалба срещу акт по чл.117 ал.1 т.2 б.б от Кодекса за социално осигуряване - за суми до 1000 лв., не подлежи на обжалване, съгласно чл.119 от същия кодекс.

СЪДИЯ: